PRILEJUL

...UNE ...ATEA ...ĂȚII

...Meciul Du... ...A. este anun... ...vremii ca ...". După un ...at decît ara... ...entus cîștigă ...ul invincibi... ...din Arad ...ea, totuși, nu ...mult: I.T.A. ...l în acel an ...de 11 puncte ...sată, Carmen ...i îi adminis... ...și ultima în... ...ampionat, cu ...curești și tot

...vă prezen... ...re a adus ...ul titlu de ...țării, după ... — Lorant, ...l — Rein... ...I — Nicșa, ...ihady, Pet... ...itrescu III), ...ei, Rein... ...și Dumitres... ...ei care acti... ...la U.T.A. Ei ...a lungul ani... ...ea spre teh... ...arădene de

...LIBERA ...DIN RITM

...fel de puter... ...în campiona... ...— DINAMO ...cea care avea ...il: neînvinsă, ...1 etape con... ...a început la ...-1 cu Loco... ...anța și s-a ...la București: ...gresul. Doar ...le-au înche... ...ii la egalita... ...București (cu ...1—1, la Plo... ...olul) și 1—1 ...(cu... Avîntul ...în același an, ...retrogradeze). ...campionatul ...nat parte un ...e de echipe, ...ite o duminі... ...Dinamo a be... ...iua liberă în ... Probabil că ...cos din ritm ...din Șoseaua ...re pentru că ...ătoare, la Ti... ...ierdut în fața ...u 5—11 Dar, ...ție a campi...

...ȘOVEANU

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 14-A

onatului, dinamoviștii au mai reușit un rezultat de vază: **8 meciuri — 8 victorii!** Seria a început în retur, tot cu Locomotiva Constanța (1—0) și s-a încheiat la București, unde a terminat la egalitate, 1—1, cu Petrolul (al nouălea meci).

Dar să notăm și formația dinamovistă de bază care a reușit aceste performanțe: **Birtașu — Toma, Băcuț II, Szökö — Călinoiu, Băcuț I, — Magheț, Nicușor, Ene I, Neagu, Suru.**

RECORDUL INVINCIBILITĂȚII, ȘTIINȚA TIMIȘOARA

Un an mai tîrziu, în 1956, titlul revine fotbaliștilor de la C.C.A. (Steaua, de azi), care **trec primele 9 etape fără a cunoaște înfrîngerea.** Ei au capotat însă în etapa a 10-a, la Oradea, unde Progresul I.C.O. a cîștigat cu 3—1.

Dar seria cea mai impresionantă de rezultate, neegalată, nici pînă astăzi aparține ȘTIINȚEI TIMIȘOARA (o, tempora!) care în 1956 s-a clasat pe locul trei în Divizia A. Fotbaliștii de pe malul Begăi (prezentînd în general echipa: **Pain — Sbîrcea, Brînzei, Florescu — Cojereanu, Tănase — Remus Lazăr, Mazăre, Ciosescu, Dinulescu, Gîrleanu) au parcurs 12 etape fără a pierde nici un meci.** Seria a început în etapa a 9-a, 3—1 cu Dinamo Bacău, joc susținut la Timișoara și s-a încheiat tot în fața lui... Dinamo Bacău care, în retur și-a luat revanșa cu 5—0!

Interesant e faptul că, la fel ca în cazul lui Dinamo București, duminica liberă (etapa a 21-a) i-a scos din ritm și pe studenți, pentru că meciul de la Bacău, acel 0—5, a urmat tocmai după ziua liberă.

Recordul Științei Timișoara dăinuie și astăzi. Cine îl va întrece?

APARE... RAPIDUL!

Tentative de a întrece acest record le-a făcut, cîțiva ani la rînd, formația giulești eană. În campionatul 1963—1964, RAPID apărea ca virtuală campioană după cele **8 victorii consecutive.** Cu toate astea, titlul nu avea să poposească la albvișinii, ci la Dinamo, în Șoseaua Ștefan cel Mare! De ce? Pentru că în etapa a 23-a, atunci cînd se afla la două puncte de Dinamo București, Rapidul a fost stopat la Galați de Siderurgistul, în acel memorabil meci pierdut de bucureșteni cu 1—0!

„Complexul" Siderurgistul s-a manifestat și în 1965—1966 cînd Rapid ataca din nou titlul: **neînvinsă după primele 10 meciuri,** formația tandemului **Dumitriu-Ionescu,** a pierdut puncte prețioase pe parcurs iar în etapa a 20-a, aflată la trei puncte de Petrolul, este definitiv oprită din cursa pentru titlu tot de Siderurgistul. De data asta, chiar în București, pe „23 August", cu 2—1.

Cum arăta formația din Giulești? Credem că nici unul din numeroșii suporteri ai echipei nu au uitat 11-le: **Andrei (Răducanu) — Lupescu, Motroc, Dan, Greavu — Dinu, Jamaischi — Năsturescu, Dumitriu II, I. Ionescu, Codreanu (Kraus).** De-abia în campionatul 1966—1967 vor aduce aceștia în Giulești tricourile de campioni. Pentru prima dată în istoria de aproape o jumătate de secol, a clubului!

Mircea TUDORAN

Acest eșec neașteptat al steliștilor este al treilea consecutiv și al doilea pe teren propriu în ultimele trei etape. Dar întregul bilanț al echipei campioane este total nesatisfăcător: 13 puncte în 14 jocuri (!), dintre care 8 p din 9 meciuri disputate acasă (44% !), iar 5 p din 5 jocuri (50%) susținute în deplasare, toate în primele 7 etape.

5 AUTORI EXPLICĂ O ENIGMĂ

Simpla lectură a clasamentului relevă un fenomen ciudat. În 14 etape de campionat, **Crișul Oradea** (e drept, nou promovată) a înscris cele mai puține goluri din Divizia A: 10. Dintre care UNUL SINGUR ÎN CELE 8 MECIURI DESFĂȘURATE PE TERENURI STRĂINE (și acesta la **București, cu Steaua).** Cifrele sînt clare. Exacte și absolute, semnificînd debilitatea sistemului ofensiv. Dar aceste cifre nu exprimă marea enigmă pe care o reprezintă atacul **Crișului.** La **Arad, Craiova, București** (2 partide), **Bacău, Ploiești, Petroșeni** și în ultima etapă la **Tg. Mureș** (mai puțin) atacul echipei de pe Criș și-a construit cu migală și efort ocazii peste ocazii. Și din aceste zeci de ocazii, doar UNA a fost valorificată. Fenomenul înseamnă paradox, iar autorii săi sînt jucători înzestrați cu tehnică aleasă și viteză apreciabilă. Jucători cu vîrstă între 19 ani **(Kun II)** și maximum 26 **(Harșani).** Băieți care știu depăși abil fundașii adverși, care pot centra periculos sau șuta sănătos la poartă. I-am văzut în cîteva evoluții și ne-am convins de potențele lor. Și atunci, **de ce numai 10 goluri înscrise dintre care doar unul în deplasare, adică un procent de 0,71 goluri marcate într-un meci?** De ce acest capitol esențial (al finalizării) creează cu regularitate clipe amare antrenorului **Ferenczi?** Care să fie misterul sterilității ofensivei orădene?

Am încercat un răspuns la această delicată dar importantă întrebare, apelînd duminică, după partida de la **Tg. Mureș,** la componenții liniei de asalt a **Crișului. „Sîntem prea nervoși!" (KUN II); „Mijlocașii nu ne susțin cum trebuie în fazele decisive. La aceasta se adaugă lipsa de experiență a noastră, și pripeala" (HARȘANI); „Nu avem mijlocul terenului bun. Ne trebuie un vîrf de atac cu tupeu, gen Dumitrache sau Iancu, care să se „bată" cu apărarea adversă" (N. ALEXANDRU); „Fără exagerare, dar noi avem în atac jucători cu o tehnică foarte bună. Am creat atîtea ocazii, cum nu cred că a reușit o altă echipă, dar ne lipsește experiența. N-avem rutină și mai ales un om care să ia o acțiune pe cont propriu, să se „bată" ca Oaidă cu fundașii adverși" (COCIȘ); „Ratarea numeroaselor ocazii provine din psihicul echipei. În primele partide n-am dat gol. Apoi ne-am trezit amenințați cu retrogradarea și gîndul inferiorității ne-a inhibat. Pe lîngă greșelile tehnice și lipsa unui sprijin efectiv al mijlocașilor care să creeze la timp conditii optime mai există o mare carență. Nu avem un jucător specializat pentru gol. În retur, însă, sperăm să valorificăm posibilitățile adevărate ale atacului nostru" (SUCIU).**

Pe scurt, acestea sînt cauzele enigmei orădene, pe care însuși autorii le cunosc. Iar atunci cînd tainele sînt descifrate, efectul poate fi schimbat.

MIRCEA IONESCU

O SOLUȚIE PENTRU STEAUA: TITULARIZAREA TINERILOR

Ultimele trei meciuri subliniază cel mai bine **linia descendentă parcursă în acest sezon,** în care pornea drept principală favorită. Și, recapitulînd modul cum a evoluat de-a lungul turului, vedem că rezultatele obținute sînt o consecință firească.

Este drept că parte din jucătorii echipei au fost destul de mult solicitați în acest sezon și în întîlniri internaționale, dar comportarea slabă n-o explică o eventuală lipsă de pregătire fizică; din acest punct de vedere, jucătorii au făcut față eforturilor pretinse și de adversarul de duminică și de starea terenului. De asemenea, este foarte adevărat că accidentările (destul de numeroase) — și în primul rînd ale celor doi fundași centrali de bază **(Hălmăgeanu** și **D. Nicolae)** au produs o dereglare în mecanismul apărării, ceea ce a influențat și comportarea celorlalte linii. În meciul cu Politehnica, nu acestea au fost însă elementele determinante ale comportării și înfrîngerii, ci modul cum au înțeles să joace unii jucători (Voinea, Vigu, Dumitriu III, Creiniceanu) i lent, fără convingere, cu plasament greșit, fără adresă la mare distanță, pase laterale, lipsite de eficiență. Nu-i în intenția noastră să ne amestecăm în treburile antrenorilor, dar trebuie să facem observația că starea terenului (greu, alunecos) trebuia să între în socotelile lor la alcătuirea formației. Trebuiau preferați jucătorii mai ușori, mai rapizi. De altfel, jocul atacului a devenit mai rapid, mai combinativ și mai percutant în momentul în care au fost introduși jucători mai tineri (Tătaru, Iordănescu). Deci, soluția (alta nu vedem) este aceea despre care ne vorbea înainte de joc antrenorul St. Covaci: **titularizarea, deci valorificarea deplină, a tinerilor jucători din garnitura secundă.** Lotul acesteia cuprinde și alte elemente talentate (Ștefănescu, Ionescu, Manea), care pot face față și care dau certitudinea unui viitor mai sigur decît acela pe care-l promit (cam de mult...) o serie din actualii titulari.

BUCUREȘTI: „Buchet" de jucători bucureșteni (Steaua) și ieșeni (Politehnica) într-o fază din partida surpriză a etapei

Foto: D. LAZARESCU

CURIERUL ARBITRAJELOR

În răstimp de 90 de minute ale unui meci de fotbal cei trei conducători de joc simbolizează statuia justiției, cu eșarfa la ochi și balanța dreptății în mînă. Factori diverși însă (formă, public, colaborare proprie, conștiință individuală) înclină uneori balanța și dau la o parte un colț al eșarfei. Arbitrii au, deci, o misiune grea și de răspundere, aspecte din meci și destine finale fiind pecetluite de hotărîrea lor.

O vitrină retrospectivă a celor mai vulnerabile sau celor mai distinse dintre aceste hotăriri, își propune a fi această rubrică, inaugurată astăzi. Deci:

● RAPID — DINAMO BACĂU. Neospitaliera „primire" de la Giulești, nu l-a inhibat pe **Cornel Nițescu** (Sibiu). El a avut curajul să înfrunte un public (de data aceasta mai decent), atunci cînd în tribună se reclama hent în careu și cînd pe teren, în realitate, Nunweiller IV respinsese mingea din plonjon, cu capul. Prompt și sigur, el le-a dat rapidiștilor dreptul lor, în momentul cînd mingea șutată de Greavu a fost oprită de mîna lui Mioc.

● A.S.A. — CRIȘUL. Decis să fie stăpîn adevărat al jocului, **C. Petrea** (București), a alergat mult, a fluierat des (adică totul) și a cîntărit matur comportarea acelor jucători care-și făcuseră din terenul alunecos, un aliat întru simulări. Singura sa greșeală (pe care o împarte cu tușierul **N. Mihăilescu**), s-a comis atunci cînd **Harșani,** plecat din spatele lui **Balaș,** dar mai sprinten decît acesta, a fost fluierat (fals) în poziție de ofsaid (!). A fost „ucisă" astfel o acțiune de gol.

● „U" CLUJ — JIUL PETROȘENI. **Radu Buzdun** (București), a făcut o demonstrație clasică de arbitraj incompetent. Refuzînd Jiului un real 11 metri, l-a dăruit, în schimb Universității! Noroc că Oprea nu l-a transformat... Publicul clujean însuși a fost ostil acestui arbitru, care pe parcursul meciului, îi arunca (compensator?!) echipei nedreptățite de două ori grav (Jiul), mici fărîmituri: lovituri libere, pentru infracțiuni imaginare, la mijlocul terenului. Cel puțin surprinzătoare apare delegarea lui R. Buzdun, care în acest sezon a avut repetate arbitraje necorespunzătoare!!

● STEAUA — C.S.M.S. Iași. **A Pop** (Oradea) a traversat două momente încărcate de tensiune. Prima dată s-a descurcat bine, nesancționînd contactul mingii cu brațul lui **Ianul,** lipit de corp. A doua oară însă, **Voinea** a fost ținut în suprafața de pedeapsă și fluierul său nu s-a auzit. De data aceasta se impunea!

● LA CONSTANȚA, fără a influența rezultatul final al partidei **Farul — U.T.A.,** brigada bucureșteană, alcătuită din **V. Dumitrescu** (la centru), **Gh. Limona** și **G. Ghemingean** (la tușă), a dat uneori decizii în contradicție cu situația de pe teren ceea ce, spre sfîrșit, a dus la nervozitate în tribune și pe teren. În min. 42, în lupta pentru balon cu **Kallo, Birău** alunecă și cade singur: arbitrul **V. Dumitrescu** dictează lovitură liberă în favoarea arădenilor! În min. 73. **Birău** îl accidentează pe **Tufan.** Întrucît conducătorii jocului nu intervin cu nimic, **Iancu** vrea să facă singur dreptate și îl fugărește pe fundașul arădean, pe teren, în văzul miilor de spectatori. Arbitrii nu au intervenit nici de data aceasta. De ce?

● IAR LA PLOIEȘTI, tușierii gălățeni **V. Liga** și **T. Leca, nu l-au secundat în obiectivitate pe M. Rotaru (Iași). Păcat!**

DE CE NU DUMINICA DIMINEAȚA?

Discuția a pornit de la meciul FARUL — U.T.A. Dar putea începe de la partida programată pe stadionul Republicii sau (în afară de Craiova) de la oricare alta din aceste etape ale „prelungirilor campionatului", cum au fost denumite. Motivul: TRIBUNELE GOLAȘE. Una din cauzele situației: incomoda oră de începere (14,00) stabilită de F.R. Fotbal (probabil că la etapa din 1 decembrie începerea meciurilor va fi stabilită la 13,30).

Este drept, întotdeauna, datorită micșorării zilei, jocurile programate spre sfîrșitul turului au început la astfel de ore incomode: exact în timpul mesei. Dacă cu ani în urmă faptul nu a prea fost luat în considerare, acum, cînd posibilitățile de a-ți petrece cît mai plăcut o duminică au crescut, cu repercusiuni directe asupra numărului de spectatori prezenți la meciurile de fotbal, se impune ca F. R. Fotbal să nu mai hotărască mecanic, fără o aprofundare a situației, ora de începere a meciurilor. Mai ales că tribunele goale au urmări în... veniturile echipelor.

Și, atunci, care ar fi soluția? Lăsînd-o deoparte — deocamdată — pe cea care ar cere jucarea meciurilor în nocturnă (așa cum se petrec lucrurile curent peste hotare) datorită lipsei instalațiilor necesare la toate stadioanele din țară, CREDEM CĂ AR FI MAI BINE CA ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ TOATE JOCURILE SĂ SE DISPUTE DUMINICĂ DIMINEAȚA, LA ORA 11. În felul acesta credem, un număr sporit de spectatori va lua drumul stadioanelor. Și nu vom mai avea astfel de aspecte dezolante: pîlcuri-pîlcuri de spectatori pierduți în uriașele tribune de beton, așa cum a fost duminică la meciul Steaua — Politehnica Iași. Sau după cum ne spuneau conducătorii clubului Farul, programat la o oră convenabilă publicului, la meciul Farul — U.T.A. s-ar fi putut stabili un nou record de public pentru Constanța.

ULTIMA ETAPĂ — 1 DECEMBRIE

Iași: POLITEHNICA — PETROLUL Ploiești

București: DINAMO — UNIVERSITATEA Craiova

Oradea: CRIȘUL — VAGONUL Arad

Bacău: DINAMO — STEAUA București

București: PROGRESUL — FARUL Constanța

Arad: U.T.A. — UNIVERSITATEA Cluj

Pitești: F.C. ARGEȘ — A.S.A. Tg. Mureș

Petroșeni: JIUL — RAPID București

CLASAMENTUL LA TINERET-REZERVE

1. „U" Craiova	14	10	2	2	28—10	22
2. A.S.A.	14	8	3	3	22—16	19
3. Crișul	14	8	2	4	22—14	18
4. Steaua	14	8	1	5	48—21	17
5. Dinamo Buc.	13	8	1	4	23—13	17
6. Farul	14	8	1	5	21—11	17
7. Petrolul	14	7	3	4	21—14	17
8. F.C. Argeș	13	7	3	3	13—11	17
9. Dinamo Bc.	14	6	3	5	29—20	15
10. Rapid	14	6	2	6	20—23	14
11. „U" Cluj	14	4	3	7	15—25	11
12. U.T.A.	14	4	2	8	17—20	10
13. Politehnica	14	4	1	9	14—33	9
14. Vagonul	14	3	3	8	18—29	9
15. Progresul	14	2	3	9	12—28	7
16. Jiul	14	1	1	12	6—40	3